

NEWSLETTER

tammikuu 2014

Vuosi on saatu kunnolla liikkeelle ja ensimmäinen kuukausi käyty. Tammikuu antoi meille muistutuksen talvesta, saimme kipristellä pari viikkoa ihan riittävässä pakkasissa. Jouduimme joinakin päivinä perumaan tunteja, ehkä ratsastajat olisivat tulleetkin mutta open vanhat varpaat eivät kestä enää samanlailla kuin ennen jokailtaista huuruun menoa.

.....

Vuoden 2013 tittelit

.....

Tänä vuonna tittelit kolahtivat valtaosin senioriratsastajillemme. Kumma kyllä, heillä tuntuu olevan paljon enemmän ratsastuksessa tarvittavaa motivaatiota ja kunnianhimoa kuin monella nuorella.

Vuoden Ratsastaja

Tärkeimmän tittelin saa **Anna Ahlberg** ollen siis Vuoden 2013 Ratsastaja.

Anna panostaa oikeasti ratsastuksensa kehittymiseen. Hän ratsasti läpi koko kesän, välillä monta kertaa viikossa ja talvikaudellakin ratsastaa mahdollisuuksien mukaan ylimääräisiä kertoja, mikäli vain pienten lasten hoidolta pääsee. Välistä Anna videoi ratsastustaan, jotta voi myös itse arvioida suorituksiaan. Paitsi aktiivisena ratsastajana Anna kunnostautuu myös vastuullisena ratsastajana. Hän tulee ajoissa ennen tuntia, jotta ehtii hoitaa hevosensa kunnolla, ja ratsastuksensa jälkeen hän huolehtii paitsi hevosestaan niin myös varusteista. Moniko muu esimerkiksi on rasvannut ratsunsa suitset?

Vuoden tsemppari (titteli jaettu kahdelle)

Mikko Laine on sisukkaasti aloittanut aikuisena miehenä ratsastuksen ajattelematta, miltä se ehkä alussa näytti mennä ponien possujonossa pikkutyttöjen kanssa samalla tunnilla. Nyt neljän vuoden uurastuksen jälkeen Mikko on kirinyt jo melkoisesti. Ja vaikka Mikko yrittää oppia täysillä ja harjoittelee vakavissaan sekä tavoitteellisesti, säilyy huumori mukavasti mukana jos aina ei sujukaan.

Vuoden tsemppari

Camilla Stenberg on seniori, joka on uusaloittanut harrastuksensa. Camilla yrittää aina parhaansa. Hän panostaa istuntaansa mm. ottamalla istuntatunteja ja ratsastamalla kahdesti viikossa. Mutta on myös istuntaansa parantaakseen aloittanut kotona voimistelun. Ja voitte uskoa että vatsalihastreeni on auttanut. Moista viitseliäisyyttä ja paneutumista ei monelta voisi odottaa.

Vuoden junnu

Vasta kymmenen tai siis melkein 11 vuoden ikäinen **Sara Jussila** on lahjakas ratsastaja. Hänellä ei vielä ole pienen ikänsä takia kertynyt niin paljon kokemusta, vaikka ratsastaakin pari kertaa viikossa. Mutta Saralla on harvinainen vaisto ratsastaa ja reagoida oikein ja oikea-aikaisesti hevosensa kanssa. Sara onkin yksi parhaita vakioratsunsa herkän ja joskus äkkinäisen Niken ratsastajia, eivätkä Niken Yllätyskykyt pelota tai horjuta häntä.

Hän pitää myös blogia, jota voit käydä lukemassa tästä: <http://nikkeponi.blogspot.fi/>

Vuoden taitoratsastaja

Kata Lustig on jo aikuiseksi ehtinyt nuori nainen, meillä pikkujunnusta saakka ratsastanut. Sopivan kokonsa puolesta Katalle käyvät kaikki Nikestä isoon Roohon. Mutta paitsi kokonsa puolesta niin hän on myös taitava ja lahjakas. Kata ratsuttaa minkä hevosemme vain. Joulutaollakin Kata pyydettiin apuun kun Nikke oli ennen Joulua alkanut pudottelemaan ratsastajia, ja poni on mennyt kiltisti koko alkuvuoden.

Vuoden kisaajat

Kuluneena vuonna tallille palkintoja esteradoilta kahmivat tuulen nopeilla poneillaan Ronja ja Julle. Eikä mistään lähitienoon kyläkisoista, vaan ponitiimi kiersi Etelä-Suomen kisoissa aina Helsingin ratsastusstadionilta alkaen.

Matkakertomus:

Anne ja Mikko Thaimaassa Horseshoe Pointissa 13 - 30.12.2013

Thaimaassa kouluratsastus ei ole yleinen harrastus, joten ei ollut ihan helppoa löytää paikkaa, jossa voisi saada ratsastustunteja hyvillä hevosilla. Lopulta löysimme Horseshoe Pointin ratsastuskeskuksen, jossa järjestetään mm. Thaimaan kansalliset mestaruuskilpailut ja FEI:n ohjelmaan kuuluvia kansainvälisiä kilpailuja. Paikkaa pidetään koko Aasian parhaimpana ratsastuskeskuksena. Meillä oli ajatus lomallamme yhdistää aurinko, palmut ja hyvät hevoset.

Horseshoe Pointin omistaa ökyrikas kiinalainen perhe ja maita on satoja hehtaareja. Erillisissä ori-, tamma- ja ponitalleissa on kaikkiaan 130 hevosta. Henkilökuntaa on 280 ja jotain hevosten tasosta kertonee se, että kalleimmat siltä myydyt hevoset ovat maksaneet yli miljoona euroa.

Alueella oli useita katettuja ratsastuskenttiä, joista suurin oli n. 50 x 200 m kokoinen Olympia-areena, jolla mekin päästiin koulua vääntämään. Päämaneesin ympärille oli lisäksi rakennettu hotelli, jonka huoneiden ikkunoista näki suoraan maneesiin. Lisäksi alueelta löytyi kaksi erillistä loma-asuntoaluetta upeine allas-alueineen ja paljon erilaisia harrastusmahdollisuuksia.

Saimme ratsastettavaksi Alter Real-sukuhaaran Lusitano-hevoset. Sukuhaara on peräisin Portugalin kuninkaallisesta siittolasta. Heppoja ratsastettiin kangilla, mikä oli Mikolle uusi kokemus. Peräänanto ja oikeinpäin kulkeminen oli itsestäänselvyys. Ongelmat kuitenkin alkoivat jo alkuverkan kevyessä ravissa, jossa eteenpäinpyrkimys kuoli täysin. Kannuksista ja raipasta ei ollut mitään apua ja meiltä rupesi + 32 asteessa hiki lentämään ja voimat loppumaan. Joutui tosissaan vääntämään! Opettajan mukaan yritimme liikaa.

Vaikka eteenpäinpyrkimyksessä oli toivomisen varaa, hevoset taipuivat ja toimivat todella pienillä avuilla. Silloin tällöin tuli passagea ja piaffeakin tehdyksi (melkein vahingossa), kun hepparaukat eivät ihan aina ymmärtäneet mitä ratsastajat pyysivät. Laukassa hevoset olivat upeita. Eipä tiedetty, että ollaan niin hyvä laukanvaihtoissa 9. Mikko onnistui myös aikasten täydellisessä laukkapiruetissa – ainoa missä olisi ollut vähän toivomisen varaa olisi ollut tempo... se jäi vähän hitaanpuoleiseksi... mutta hieno suoritus anyways! Kaikki avot, sulut yms. olivat näille hepoille itsestäänselvyys.

Kuva: Anne ja Mikko päämaneesin edessä

Opettajamme intonaatio oli tyypillisen thaimaalainen, minkä vuoksi emme ymmärtäneet juuri mitään ensimmäisellä sanomisella. Tämä teki tilanteen hankalaksi ja ilmeisesti sen vuoksi opettaja ei jaksanut antaa tarkempia ohjeita. Se oli aika turhauttavaa (varsinkin, kun meille oli etukäteen luvattu täydellistä englantia puhuva opettaja), ja siksi vaihdoimme viimeisen kouluratsastustunnin maastotunniksi. Maastotunti olikin sitten ihan hauska, näki aluetta vähän laajemmin ja oli hauskaa laukata maastossa pitempiä pätkiä.

Turhauduimme, kun viestintä opettajan kanssa ei toiminut kunnolla. Siitä huolimatta reissu oli ilman muuta tekemisen arvoinen. Ensi kerralla tosin varmistamme, että meidän ja palveluntarjoajan käsitys hyvästä englanninkielentaidosta vastaa toisiaan.

Paikka oli upea, hevoset osaavia mutta opetuksen kanssa oli (kielellisiä) haasteita. Selkeästi huomasi, että herkkien ja osaavien hevosten kanssa olisi pitänyt saada opettajalta täsmällisempiä ohjeita. T

Maastoilua

t. Anne ja Mikko

Hevonen kumppanina tunnilla

Opettajana joudun yllättävän usein muistuttamaan ratsastajia hevosen huomioimisesta ja kiittämisestä.

Hevonen on tunnilla töissä työparinsa kanssa eli ratsastajan. Kuinka hyvin siltä työskentely onnistuu ja työmotivaatiota löytyy, riippuu pitkälti työparista., Hevosellakin päivissä on eroja, joskus on aloittaessa parempi into ja joskus huonompi. Mutta ratkaisevinta millaiseksi tunti kääntyy, on se millä motivaatiolla on ratsastaja.

Välistä näyttää, että ratsastajilla on asenne, jossa ratsastuksesta on maksettu ja hevonen on vain ostettu väline suorittamiseen. Jos jokin vaikka laukannosto ei heti onnistu, sitä yritetään useammin ja usein raipan avustuksella. Kun saadaan onnistunut suoritus, ollaan tyytyväisiä itseensä eikä muisteta kertoa hevoselle, että tämä oli sitä mitä haluttiin. Niinpä hevosen kannalta sählättiin monta laukannostoa, eikä sille tullut selväksi mikä oli se hyvä.

Hevonen on mukavuuden ja miellyttämisen haluinen eläin. Yksi tärkeimmistä asioista olisi ratsastajan oppia vuorovaikutus hevosen kanssa. Eikä se tapahdu vain ratsastuksen tekniikkaa opettelemalla. Pitäisi muistaa, että palkitseminen on tehokkaampaa kuin rankaiseminen. Mietipä viime tunnistasi; kumpaa teit enemmän: potkaisit tai näpäytit raipalla vai kehuit äänellä tai taputuksella?

Facebook vs Newsletter

Tallin FB-sivut ovat keränneet mukavasti kävijöitä, ja Fb tarjoaa mukavasti tilasto ja tietoja kävijöistä. Paras juttu on siellä ollut Jullen ja Strenian hyppyvideo, jonka näki miltei 1200 henkilöä. Muutoin kävijöitä on paitsi kotimaasta niin Ranskasta, Englannista, Virosta ja Espanjasta. Naispuolisia kävijöistä on 86% ja isoin ikäryhmä on 18-24 vuotiaat, joita on 21% kävijöistä. Facebookin etuina on ollut sen erittäin helppo päivitettävyys ja laaja levikki. Silti se ei tavoita kaikkia ihmisiä, eivätkä kaikki ole edelleenkaan Fb:ssa.

Newsletter-lehemme on jo useita vuosia ilmestynyt, valitettavasti sen lukemisesta ei ole saatavissa minkäänlaista tilastoa. Toistaiseksi säilytämme sen ja siirrämme sitä nyt enemmän pitempien juttujen julkaisuun, pikku-uutiset saavat ilmestyä Fb:ssa.

Pyysin viimeksi ideoita ja kommentteja Newsletteriin liittyen, niitä tuli vapaaehtoisesti tasan yksi ja hieman puristettuna pari lisää. Palautetta voi vielä lähettellä ihan millä menetelmällä tahansa. Lisäksi kenellä kynä pysyy kädessä, niin ratsastajien omia kirjoituksia toivotaan myös julkaistavaksi. Tässä kun paitsi ideapula niin myös aikapula tulee välillä näiden kirjoitteluun.

Talven edetessä on joka talvinen ilmiö tullut taas esiin. Kun ensi pakkaset iskevät, tulee niitä jotka ajattelevat pitää pientä taukoa ratsastuksessa. Muutamia ratsastajia on siis lopettanut, joten joudumme tiivistämään ja tekemään taas pientä säätöä ryhmiin.

Päivä on pidentynyt jo merkittävästi, ja pian ensimmäisen tunnin oppilaat pääsevät tallille valoisaan aikaan. Kevään merkkejä on sekin, että hevosilla on valon lisääntyessä alkanut talvikarvan lähtö. Nyt kannattaa hevosia harjata huolella. Vaikka näkyvää likaa ei loimitetuilla hevosilla juuri ole, on irtoavaa karvaa harjattava pois. Kunnan kumisuoan pyörytys tuntuu monista hevosista taivaalliselta hieronnalta irtoavan talviturkin aiheuttamaan kutinaan. Joten pieni hiki otsaan ennen tuntia.

Hyvää Talvea

www.perriertalli.fi